

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18C/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123200347
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123200347.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobcu A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX C., proti žalovanému Slovenský skauting, o.z., so sídlom Mokrohájska cesta 1790/6, 841 04 Bratislava, IČO: 00 598 721, organizačná jednotka Slovenský skauting, 49. zbor Geronimo Prešov, so sídlom Bratislavská 6465/6, 080 01 Prešov, IČO: 37 782 258, zast. JUDr. Branislav Kahanec, advokát so sídlom Vajanského 33, 080 01 Prešov, o ochranu pred diskrimináciou, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.1.2023 domáhal voči žalovanému ochrany pred diskrimináciou a navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť na svojom webovom sídle počas 14. dní a v periodiku Rebrík uverejniť a zároveň tiež doručiť písomne k rukám žalobcu text s ospravedlnením: Žalovaný sa ospravedľuje za to že diskriminoval žalobcu v porovnaní s inými členmi, čo sa týka podmienok. Rovnako navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť odstrániť diskriminačný stav a je povinný aktívne zabezpečiť kroky k tomu aby sa žalobca mohol stať členom skautského oddielu, tak aby nebol diskriminovaný pri iných členoch a zabezpečí mu transparentnosť konania o prijatí za člena do 3 dní od vyhlásenia rozsudku a uplatnil si trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že mal záujem stať členom Slovenského skautingu 49. zbor Geronimo Prešov. Dňa 7.12.2022 zaslal prostredníctvom poštovej prepravy podľa inštrukcií na webstránke vyplnenú prihlášku a dopytoval sa informácií o členstve emailom. Žalovaný prihlášku neprevzal a vrátila sa odosielateľovi. Žalovaný emailom odmietol, aby sa žalobca mohol stať členom, pričom neuviedol žiaden regulérny dôvod a ani nezdôvodnil svoje rozhodnutie legitímnym spôsobom. Žalovaný teda nejakým spôsobom neumožnil žalobcovi, aby sa mohol stať členom Slovenského Skautingu. Na základe odmietnutia prijímacieho procesu a komunikácie žalobcu so žalovaným, došlo k jeho diskriminácii. Žalovaný sa sklonil k nepodloženým úvahám a nijakým spôsobom mu neumožnil stať sa členom Slovenského Skautingu, podľa jeho zámeru.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril poukazujúc na stanovky občianskeho združenia, ktoré sú v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. najdôležitejším dokumentom upravujúcim vnútorné vzťahy v združení a oprávnenia orgánov združenia konať voči tretím osobám. Organizácia je subjektom súkromného práva, ktorá s poukazom na vyššie uvedené sama rozhoduje o jej existencii, cieľoch, hospodárení, ako aj o členstve. Členstvo v občianskom združení je upravené v III. hlave stanov, pričom podmienky vzniku členstva sú upravené v bode 12 písmeno b) a tieto pozostávajú z 3 krokov: 1. Odovzdanie podpísanej záväznej prihlášky, 2. Zaplatenie registračného poplatku (členský príspevok), 3. Prijatie do príslušného

oddielu. So zreteľom na uvedené, členstvo v Slovenský skauting, o.z. (ďalej tiež „SLSK“) síce na jednej strane je otvorené všetkým bez rozdielu pôvodu, národnosti, rasy alebo náboženstva, avšak na druhej strane uvedené automaticky neznamená, že členom v SLSK sa môže stať ktokoľvek. Členstvo v SLSK je priamo prepojené s hodnotami a cieľmi organizácie. Je preto zrejme, že členom organizácie sa nemôže stať osoba, ktorá nezdiera hodnoty organizácie, resp. sú odôvodnené pochybnosti o úprimnosti záujmu o členstvo, bezpečnosti pre deti a mládež organizácie, či samotnom prínose pre organizáciu. Už zo samotného vymedzenia jednotlivých princípov fungovania žalovaného ako občianskeho združenia vyplýva, že toto sa prednostne venuje deťom a ich rozvoju v súlade s výchovnými metódami určenými na dosiahnutie poslania vymedzeného v stanovách Slovenského skautingu. Členstvo ale a priori nie je obmedzené vekom uchádzača o členstvo. Poukázal na II. hlavu Pilierov SLSK bod 8 písm. f). K skutkovým dôvodom žaloby poukázal na emailovú komunikáciu a uviedol, že s prihliadnutím na samotnú žalobu, ako aj priložené dôkazy ide zo strany žalobcu podľa žalovaného o účelové konanie. Uvedené vyplýva z časovej chronológie jednotlivých emailov žalobcu ako aj ich obsahu, osobitne je pri tom potrebné poukázať na email zo dňa 23.12.2022 o 7:21, v ktorom píše o osobe D. A. E. z Prešova a skúsenostiach žalobcu s touto osobou. Je možné podľa žalovaného prijať záver (okrem iného) o tom, že negatívny vzťah („neprijemná skúsenosť“) žalobcu k osobe D. A. E. má v okolnostiach veci podstatný vplyv na skutočnosť, že žalobca podal predmetnú prihlášku. V ďalšom uviedol, že žalobca má pobyť v Bratislave a prihláška mala byť podaná v obci B. F., a teda na západnom Slovensku. Žalobca žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo chce byť členom organizácie, a to osobitne so zreteľom na všetky okolnosti. Je pri tom zaužívanou praxou, že pred prijatím za člena sa uchádzač organizácii predstaví, uvedie motiváciu, ktorá ho vedie stať sa členom, akým môže byť prínosom, resp. zo strany žalovaného je oboznámený s hodnotami a cieľmi organizácie. Uvedené, samozrejme, žalovaný aplikuje najmä v prípade dospelých ľudí. Nie je preto pravdou, že by žalovaný nevysvetlil dôvody, pre ktoré odmietol prijať žalobcu za člena zboru. Dostatočným spôsobom žalobca neuviedol, čo ho viedlo podať prihlášku práve v uvedenom období a obzvlášť do zboru v inom územnom obvode, v ktorom nebýva, a tento sa nachádza na „druhom“ konci republiky. Okrem toho z pohľadu žalovaného nemohlo dôjsť ku diskriminácii žalobcu tým, že prihláška, ktorú ako uvádza mal podať dňa 07.12.2022, nebola prevzatá v odbernej lehote. Bezprostredne po tom, čo žalobca zistil, že zásielka nie je stále prevzatá pritom adresoval žalovanému email s podozrením na podvod. Žalovaný však predmetnú zásielku neodmietol prijať, ale dôvodom jej vrátenia mala byť skutočnosť, že táto nebola prevzatá v odbernej lehote. Žalovaný v emailovej komunikácii spochybnil úprimný „záujem“ žalobcu stať sa členom zboru. Žalovaný teda nadobudol presvedčenie, že žalobca nezdiera hodnoty organizácie a nechce sa skutočne a úprimne podieľať na cieľoch organizácie. Žalobu považoval za nedôvodnú a navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

3. V replike žalobca uviedol, že žalovaný jeho osobu vedome diskriminoval a vytvoril rozdiel medzi ním a inými uchádzačmi o členstvo. Nie je mu jasné, že či na základe pohlavia, pôvodu, národnosti, rasy, náboženstva alebo akých dôvodov. Poukázal na existujúci rozpor, keďže žalovaný uviedol, že Slovenský Skauting je prístupný bez rozdielu náboženstva, ako môžeme napríklad ateistu (slobodná voľba občana byť ateistom) zaviazať k "a) povinnosti voči Bohu"? Je jednoznačné, že už vo vyjadrení je rozpor žalovaného, ktorý zakladá predpoklad na ďalšie diskriminačné konanie, ktoré nie je predmetom tejto žaloby. Prihlášku odovzdal na poštovú prepravu, čo aj preukázal elektronickým podacím hárkom Slovenskej pošty adresovanej na adresu uvedenú ako korešpondenčnú, pričom tá sa mu vrátila ako neprevzatá, aj napriek tomu, že urgoval jej prevzatie. Týmto konaním bol diskreditovaný pred inými uchádzačmi o členstvo. Bol toho názoru, že pokiaľ iný uchádzač požiadal (napr. prostredníctvom pošty) o prijatie a jeho žiadosťou sa žalovaný zaoberal, rovnako mal postupovať aj voči jeho osobe. Emailom urgoval prevzatie prihlášky, ktorá bola uložená v odbernej lehote na pošte a mal preto pocit, že došlo k úmyselnému konaniu ktorým bol diskriminovaný voči ostatným uchádzačom o členstvo. Navrhol, aby bol v konaní vypočutý, nakoľko chce svojim vyjadrením preukázať, aké zdieľa hodnoty a jeho úprimný záujem o členstvo. K diskriminačnému konaniu došlo tým, že žalovaný nie že neposudzoval a vôbec ani neprevzal moju žiadosť. Neprevzatím zásielky, ktorá obsahovala prihlášku, žalovaný vedome diskriminoval jeho osobu v porovnaní s inými uchádzačmi. Uviedol, že je pravda, že prihlášku podal ešte predtým, ako sa dňa 22.12.2022 informoval ohľadne podmienok prijatia za člena. Postupoval podľa inštrukcií na webstránke, kde je korešpondenčná adresa zverejnená, kde sú zverejnené stanovy a tiež kde je zverejnená prihláška na stiahnutie. Znamená to, že emailom komunikovať vôbec nemusel. Nič to ale nemení na fakte, že žalovaný neprevzal jeho žiadosť o prijatie, ktorú zaslal na zverejnenú korešpondenčnú adresu. Uviedol, že má pocit, že práve na základe emailovej komunikácie, ktorá prebiehala po odoslaní prihlášky, ale stále v čase, keď prihláška bola uložená na pošte, vznikla situácia,

keď sa žalovaný rozhodol diskriminovať jeho osobu a podanú prihlášku ani neprevzal, hoci emailom mal vedomosť o tom, že ju poslal a že je uložená na pošte. Pokiaľ žalovaný neprebral nikomu prihlášku, tak je to v poriadku a k diskriminačnému konaniu neprišlo. Pokiaľ žalovaný niekomu inému prihlášku prijal, a to je jedno, akým spôsobom, lebo na svojej stránke mal jasne uvedenú korešpondenčnú adresu a tiež mal o zásielke vedomosť z emailu, je jednoznačne preukázané, že k diskriminácii došlo. Po preukázaní, že k diskriminácii došlo, súd nemusí zisťovať dôvod motívu, prečo k nej došlo. V ďalšom uviedol, že nie je povinný nikomu preukazovať jeho pobyty a jeho záujem. Ako osoba s trvalým pobytom v Bratislave môže byť členom Slovenského skautingu v Prešove. Jeho partnerka je z Prešova, zo Šidlovca. Ani toto chabé vyjadrenie nepreukazuje, že by ho žalobca nediskriminoval. Dokonca ani vo svojich stanovách si nevyhradzuje miestnu príslušnosť. Opäť by ho žalovaný chcel opäť diskriminovať preto, že mám trvalé bydlisko v Bratislave. Ďalej vo veci poukázal na to, že v stanovách a ani v prihláške nebola kolónka, že by som mal uviesť dôvod prihlásenia sa. Ak by bol naproti mojej prihláške požiadaný o doplnenie dôvodov, čestne by tak urobil. Diskriminácia podľa jeho názoru spočíva v tom, že žalovaný prihlášku ani neprevzal a tým ho diskriminoval. Keďže upozornil, že prihlášku vyplnil a odoslal na adresu žalovaného, ktorý ju neprebral, zmocnilo sa ho podozrenie, že by to mohla byť napr. podvodnícka organizácia. Žalovaný nárok preukázal jednoznačným listinným dôkazom, a to podacím hárkom Slovenskej pošty, ktorý preukazuje, že žalovaný neprevzal jeho prihlášku, hoci mu ju zaslal podľa inštrukcií na jeho webovom sídle, a tým ma diskriminoval v porovnaní medzi uchádzačmi, ktorým umožnil podať prihlášku.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že už vo vyjadrení k žalobe uviedol, že predmetnú zásielku neodmietol prijať, ale dôvodom jej vrátenia mala byť skutočnosť, že táto nebola prevzatá v odbernej lehote. Uvedeným konaním tak nemohlo dôjsť k diskriminácii žalobcu. Poukázal na ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Skutkový základ žaloby je tak v celom jeho rozsahu nedôvodný, nakoľko žalobca diskrimináciu vzhláda len vo faktickom neprevzatí zásielky žalobcu. Mal za to, že v okolnostiach veci sa uplatnila fikcia doručenia. Opätovne poukázal na neštandardné konanie žalobcu, ktorý mu mal prihlášku poslať už dňa 07.12.2022, pričom od 22.12.2022 viedli spolu aj emailovú komunikáciu, v ktorej nielenže žalobca žalovaného neinformoval ohľadne predmetnej zásielky a jej doručenia, ba práve naopak po žalovanom požadoval podmienky prijatia uchádzačov. V ten istý deň ho informoval, že počas zimných prázdnin činnosť prijímania nových členov „aktívne nebeží.“ Okrem toho sprostredkoval žalobcovi prvotné informácie, ako aj to, že najvhodnejšie by bolo, keby sa žalobca dohodol na stretnutí v mesiaci január 2023. Na toto stretnutie by sa mal žalobca dostaviť aj s dieťaťom, ktoré by chcel prihlásiť. Ani napriek uvedenej správe žalobca žalovanému doručovanie prihlášky neoznámil, aj keď tak so zreteľom na email žalovaného urobiť mohol. Následne žalobca doručil žalovanému email zo dňa 23.12.2022 o 7:21, v ktorom poukázal na negatívnu skúsenosť s jedným z členov Slovenského skautingu, a ako prílohu predložil knihu. Ani v uvedenom emaily ho žalobca o zaslanej prihláške neupovedomil, pričom tak urobil až dňa 29.12.2022 o 21:40. Žalobca pri tom vedel, že posledným dňom na prevzatie zásielky bude práve 30.12.2022. Uviedol, že o spôsobe vybavenia prihlášky žalobcu informoval dňa 02.01.2023 a v predmetnej správe uviedol: „Rovnako ako si môžeme vybrať, koho prijmeme za člena a koho nie. Mala som možnosť nahliadnuť do Vašej knihy a aj pre spôsob Vašej komunikácie si myslím, že Vaše dôvody stať sa členom, nie sú zlučiteľné s našimi hodnotami a cieľmi organizácie. Ušetrte si preto čas a energiu posielaním ďalších prihlášok, za člena Vás rozhodne neprijmeme.“ Následne žalobca opätovne požadoval doručenie podmienok prijatia za člena (09.01.2023), na čo žalovaný reagoval emailom zo dňa 10.01.2023, v ktorom opakovane poukázal na to, že žalobca nepreukázal úprimnosť a dôvody, pre ktoré sa chcel stať členom zboru, ktorá sa venuje deťom a mládeži, a prečo práve v predmetnom združení žalovaného, keďže podľa webstránky žalobcu tento ani nie je z Prešova. Keďže v prípade žalobcu ide o dospelého človeka, ktorý sa usiloval stať sa členom organizácie venujúcej sa deťom a mládeži, žalovaný vytýčil v predmetnom emaily skutočnosti dôležité, na ktoré požadoval odpovede. Mal za to, že legitimita otázok je daná aj so zreteľom, že SLSK sa venuje deťom a mládeži, kde je potrebné vo vyššej miere dbať na prístup nových členov. Dňa 10.01.2023 žalovaný žalobcovi uviedol a konkretizoval dôvody, pre ktoré nie je zlučiteľné členstvo žalobcu v predmetnom združení.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil v deň pojednávania tým, že sa na pojednávanie nemôže dostaviť, nakoľko je mimo Slovenska a žiadal o odročenie pojednávania. Súd mal za to, že dôvod v žiadosti o odročenie pojednávania nie je dôležitý. Príčina odročenia pojednávania žalobcom musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo iných dôvodov aspekt ospravedlniteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť) (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.

zn. 5Obdo/72/2020 z 28.7.2020). Ak žalobca ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní časovou kolíziou s (služobnou) cestou mimo Slovenska, mohlo byť takéto ospravedlnenie dôvodné len vtedy, ak by súdu oznámil konkrétne údaje o tom, prečo sa nemôže pojednávania zúčastniť, hlavne aké iné skutočnosti mu bránia v účasti na pojednávaní (napr. v akej veci, z akého dôvodu, na akom mieste), kedy sa o tom dozvedel a že z časového dôvodu to nebolo možné vyriešiť inak (porov. závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 227/2010-16 z 9.1.2010). Rovnako súd konštatuje, že žiadosť o odročenie pojednávania mala strana sporu oznámiť súdu bezodkladne, kedy sa o dôvode dozvedela alebo mohla dozvedieť. V tomto smere však žalobca súdu žiadne skutočnosti neuviedol. Žalobca rovnako neuviedol žiadne objektívne okolnosti, ktoré by mu bránili, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil.“ (obdobne porov. rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov R 53/2020 (sp. zn. 5Obdo/26/2019). Preto súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

6. Súd na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca vypísal prihlášku a chcel sa stať členom žalovaného.

8. Podľa I. hlavy Základných ustanovení článok 2 písm. a), b) Stanov žalovaného je:

a) Slovenský skauting je dobrovoľná, nezávislá, nepolitická, nezisková, výchovná organizácia mladých ľudí, prístupná všetkým bez rozdielu pohlavia, pôvodu, národnosti, rasy alebo náboženstva, ktorí chcú žiť a konať v súlade s poslaním, princípmi a výchovnou metódou stanovenými zakladateľom hnutia Róbertom Baden-Powellom.

b) SLSK pôsobí najmä v oblasti výchovy detí a mládeže, neformálneho vzdelávania detí a mládeže, vzdelávania dobrovoľných a profesionálnych pracovníkov s mládežou, dospelých a mladých lídrov, občianskej participácie mladých ľudí na živote spoločnosti, cieľavedomej výchovy mladej generácie k demokracii, prevencie pred vznikom závislostí, ochrany životného prostredia, sociálnych aktivít a práce so znevýhodnenými skupinami obyvateľstva, podpory dobrovoľníctva mladých ľudí a voľnočasových aktivít pre mladých ľudí.

9. Z III. hlavy čl. 12 písm. b) Stanov žalovaného plynie, že členstvo vzniká prijatím do oddielu, v ktorom záujemca o členstvo požiadal, odovzdaním podpísanej záväznej prihlášky a zaplatením členského príspevku.

10. Z emailovej komunikácie predloženej žalobcom plynie, že tento sa dňa 22.12.2022 o 7:21 dožadoval informácií o podmienkach prijatia uchádzačov, ktorý mu tieto podmienky v čase o 13:11 toho istého dňa ozrejmil s tým, že aktívny nábor nových členov počas zimných prázdnin nebeží. Bolo mu oznámené, že by bolo vhodné dohodnúť sa na termíne niekedy v mesiaci január 2023 a zastaviť sa s dcérou alebo synom na stretnutí niektorej z družín podľa veku detí. Zároveň mu bolo oznámené, že s prihlásením nie je extra problém, deti si to párkrát odskúšajú a následne sa vypíše prihláška a zaplatí členský poplatok vo výške 102 eur. Dňa 30.12.2022 o 7:22 žalobca žiadal žalovaného, resp. osobu oprávnenú konať za žalovaného, aby mu poskytla telefónne číslo s uvedením, že poslal prihlášku a majú ju v pošte ako neprevzatú. Zároveň uviedol, že má podozrenie, že žalovaný je podvodnícka organizácia, keďže nepreberá poštu. Dňa 2.1.2023 žalovaný odpísal žalobcovi, že ďakuje za krátku a intenzívnu lekciu zdvorilosti a slušnosti pri písaní mailov. Uviedol, že možno by sa hodilo trochu zdržanlivosti a ponechanie priestoru na napísanie odpovede, ako v priebehu 10 minút ich obvinil, že sú podvodnícka organizácia len preto, že si neprebrali zásielku v období, kedy ľudia zvyknú riešiť aj dôležitejšie veci ako je zásielka na pošte. Zároveň z odpovede žalovaného ďalej vyplýva, že žalobcovi ďakujú za info, vďaka jeho mailu vedia, čo bolo obsahom neprevzatej zásielky. Nemusí ju však unúvať posielat' opäť. Žijú v demokratickej spoločnosti, vďaka čomu majú slobodu aj v tom, koho zásielky majú záujem prevziať a koho nie. Rovnako si môžu vybrať, koho prijmu za člena alebo koho nie. Mala možnosť nahliadnuť do knihy žalobcu a aj pre spôsob jeho komunikácie si myslí, že jeho dôvody stať sa členom nie sú zlučiteľné s hodnotami a cieľmi organizácie. Žalobca si má ušetriť čas a energiu posielaním ďalších prihlášok, za člena ho rozhodne neprijme. Dňa 9.1.2023 o 10:08 žalobca žalovanému odpísal, aby mu žalovaný zaslal podmienky prijatia za člena. Žalovaný dňa 10.1.2023 o 17:17 žalobcovi oznámil, že mu nezašlú podmienky členstva, pretože ho doteraz nepresvedčil o úprimnosti a dôvodoch, prečo sa chce stať

v jeho veku členom organizácie venujúcej deťom a mládeži a prečo práve v ich združení, keďže podľa webstránky nie je ani z Prešova.

11. Z predloženej webovej stránky žalovaného plynie kontaktná adresa na žalovaného (kontaktná osoba: G. H., štatutárny zástupca zboru, adresa: I. XXX, XXX XX I., Telefón: XXXX XXX XXX, e-mail: XXXXXX@XXXXXXXXXX.XX, webstránka: J.), čo je skauting a ako prihlásiť dieťa do skautingu.

12. Zo sledovania zásielky vyplýva, že zásielka pre žalovaného bola odovzdaná na poštovú prepravu vo Veľkých Ripňanoch dňa 7.12.2022, prevzatá na doručenie a uložená na pošte Prešov 9- Eperia dňa 12.12.2022, neprevzatá v odbernej lehote dňa 31.12.2022 a dňa 9.1.2023 vrátená.

13. Z predloženej emailovej komunikácie žalovaným navyiac od toho, čo predložil súdu žalobca vyplýva, že žalobca dňa 23.12.2022 o 7:21 žalovanému oznámil, že si myslí, že by to mal vedieť, ale mal nepríjemnú skúsenosť s členom Slovenského skautingu. Jedná sa o pána D. A. E. z Prešova, ktorý dozoroval dopravnú nehodu. Istý policajt B. požadoval od neho úplatok pre pána Dr. Kovalika. Napísal o tom knihu, môže si ju prečítať a urobiť vlastný názor. Dňa 29.12.2022 o 21:40 žalobca žalovanému oznámil, že poslal prihlášku poštou prostredníctvom EPH, vrátila sa mu ako neprevzatá. Dňa 29.12.2022 o 21:46 žalobca žalovanému poďakoval za informáciu a uviedol, že poslal prihlášku na adresu uvedenú na webstránke, tá je dodnes neprevzatá. Má podozrenie, že sa jedná o podvod, keďže nepreberá poštu. Dňa 29.12.2022 o 21:50 sa žalobca žalovaného dopytoval, kto má u neho na starosti preberanie pošty. Dňa 10.1.2023 o 19:38 sa žalobca žalovaného dopytoval, či sú to normálne otázky a či sa to pýtajú každého s uvedením, že to bude riešiť mediálne a súdnou cestou, keďže má pocit, že ide o diskrimináciu. Myslel si, že sú čestná organizácia a že každý má právo stať sa členom, pritom mu nechcú uviesť podmienky členstva. Dňa 10.1.2023 o 21:03 žalovaný žalobcovi uviedol, že deti sa nepýtajú, prečo sa chcú stať členmi mládežníckej organizácie. U dospelákov, ktorých nepozná a nič o nich nevie, sa bude pýtať na dôvody, prečo chcú byť členmi mládežníckej organizácie, prečo práve v ich združení v Prešove, keďže nie je z Prešova. Napadá mu kopec ďalších otázok, ktoré by sa spýtal skôr, ako by rozhodol prijať ho člena, napr. ako by si predstavoval svoju aktívnu činnosť v združení, v čom by videl svoj prínos pre deti v združení, či bol niekedy súdne trestaný, koľko voľného času by vedel venovať dobrovoľníckej práci v združení. Ak nevie alebo nechce na tieto otázky odpovedať, je to jeho rozhodnutie a kľudne nech si nájde inú mládežnícku organizáciu, kde ho prijmu. Oni ho bez týchto odpovedí rozhodne nie. Nie je síce právnik (pozn. súdu - osoba oprávnená konať za žalovaného), ale určite to nebude tak, že má právo stať sa členom a oni sú povinní ho za člena prijať. Oni si určujú, koho za člena prijmu a koho nie. Dňa 10.1.2023 žalobca žalovanému oznámil, že na základe právnej analýzy podal antidiskriminačnú žalobu na príslušný súd. Bol toho názoru, že prihlášku, ktorú zaslal podľa inštrukcií na jeho webstránke, ale odmietol ju prevziať a riadne vybaviť, čím ho diskriminovali v porovnaní s inými členmi a tým došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania. Ostatné uvedie pred sudcom, navrhol ju (pozn. súdu - osobu oprávnená konať za žalovaného). Dňa 10.1.2023 o 21:40 žalovaný žalobcovi odpísal ok, aj my vás.

14. Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Prešov – Juh, odbor poriadkovej polície ČVS: ORP-3/JU-PO-2023 z 3.2.2023 bola vec podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona odmietnutá, nakoľko nie je daný dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

15. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa čl. 29 ods. 1 Ústavy SR, právo slobodne sa združovať sa zaručuje. Každý má právo spolu s inými sa združovať v spolkoch, spoločnostiach alebo iných združeníach.

Podľa čl. 11 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na slobodu pokojného zhromažďovania a na slobodu združovať sa s inými, včítane práva zakladať na obranu svojich záujmov odbory alebo vstupovať do nich.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (ďalej len „ZoZO“), občania majú právo slobodne sa združovať.

Podľa § 2 ods. 1 ZoZO, občania môžu zakladať spolky, spoločnosti, zväzy, hnutia, kluby a iné občianske združenia, ako aj odborové organizácie (ďalej len „združenia“) a združovať sa v nich.

Podľa § 3 ods. 3 ZoZO, práva a povinnosti člena združenia upravujú stanovy združenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) (ďalej tiež „AZ“ alebo „antidiskriminačný zákon“) dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 AZ, diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu.

Podľa § 2 ods. 2 AZ, priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

Podľa § 2 ods. 3 AZ, nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

Podľa § 3 ods. 1, každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní.

Podľa § 3 ods. 2 AZ, zásada rovnakého zaobchádzania podľa odseku 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi.

Podľa § 3 ods. 3 AZ, pri posudzovaní, či ide o diskrimináciu alebo nie, sa neberie do úvahy, či dôvody, ktoré k nej viedli, vychádzali zo skutočnosti alebo z mylnej domnienky.

Podľa § 4 ods. 2 AZ, ustanoveniami tohto zákona nie je dotknuté právo združovať sa a ani právo na zakladanie odborových organizácií.

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách, poštovú zásielku nemožno dodať adresátovi, ak

- a) adresát poštovú zásielku odoprel prijať,
- b) adresát poštovú zásielku neprevzal v odbernej lehote,
- c) je adresa adresáta na poštovej zásielke neúplná, nepresná alebo nečitateľná spôsobom, ktorý neumožňuje zistiť miesto dodania, alebo
- d) adresáta na adrese uvedenej na poštovej zásielke nemožno zistiť a nemožno ju ani doposlať na inú známu adresu, ak má adresát právo na doposlanie poštovej zásielky.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

16. V konaní nebolo sporným, že žalobca prejavil o členstvo u žalovaného zaslaním písomnej prihlášky.

17. Nebolo tiež sporným, že zásielka s písomnou prihláškou doručovaná žalovanému sa žalobcovi vrátila s poznámkou – neprevzatá v odbernej lehote.

18. Spor nebol ani v otázke, že medzi stranami sporu prebehla emailová komunikácia.

19. V prvom rade v súvislosti s členstvom v združeníach, akým je i žalovaný, poukazuje súd na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“).

20. Čl. 11 chráni právo na slobodu združovať sa s inými. Existencia združení, v ktorých môžu občania kolektívne realizovať spoločné záujmy, ESLP považuje za základný komponent zdravej občianskej spoločnosti (Sidiropoulos a ďalší proti Grécku, rozsudok, 10.7.1999, č. 26694/95, § 44; a K. a ďalší proti Poľsku, rozsudok veľkého senátu, § 95). Podľa ESLP je prirodzené, že tam, kde občianska spoločnosť funguje, účasť občanov na demokratickom procese je do značnej miery dosiahnutý prostredníctvom účasti v združení, prostredníctvom nich môžu spoločne dosahovať svoje ciele (K. a ďalší proti Poľsku, rozsudok veľkého senátu, § 92). Takéto združenie je subjektom základných práv, ktoré musia byť štátom chránené a rešpektované (porov. napr. Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani proti Itálii, rozsudok, 2.8.2001, č. 35972/97, § 26 in fine). Združenie má taktiež práva a povinnosti voči svojim členom. Jednotliviec však nemá nárok stať sa členom konkrétneho združenia a združenia naopak nie sú povinné prijať, či predĺžiť členstvo danému jednotlivcovi (Cheall proti Spojenému kráľovstvu, rozhodnutie Európskej komisie pre ľudské práva, 13.5.1985, č. 10550/83). (Kmec, J., Kosař, D. Kratochvíl, J., Bobek, M., Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012, s. 1125).

21. Súd s poukazom na uvedenú judikatúru konštatuje, že je primárne záležitosťou žalovaného ako združenia, či, koho a za akých podmienok prijme medzi svojich členov. Tomu nakoniec zodpovedá aj zákonná úprava kladúca dôraz na to, že vnútorné pomery združenia sa spravujú stanovami. Uplatňuje sa tzv. zásada spolkovvej autonómie (porov. tiež rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 18.7.2007, sp. zn. 28 Cdo 364/2005).

22. Za tohto stavu žalobca tvrdil, že zo strany žalovaného došlo k nerovnému zaobchádzaniu neprevzatím zásielky, ktorá obsahovala prihlášku, vedome diskriminoval jeho osobu v porovnaní s inými uchádzačmi. Rovnako tvrdil, že nevie, z akého dôvodu bol diskriminovaný, či na základe pohlavia, pôvodu, národnosti, rasy, náboženstva alebo akých dôvodov.

23. Vo vzťahu k dôkaznému bremenu v antidiskriminačných sporoch súd poukazuje na judikatúru najvyšších súdnych autorít cit: „Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 365/2004 Z. z. konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len „žalobca“). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (žalovaného). Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Citované ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. predstavuje zásadnú odchýlku konania vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania od klasického sporového súdneho konania v oblasti dokazovania. Táto odchýlka sa týka preneseného dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaného. V klasickom sporovom súdnom konaní sa uplatňuje zásada actori incumbit probatio, čo znamená, že dôkazné bremeno postihuje zásadne vždy toho, kto niečo tvrdí. V zmysle danej zásady žalobca musí tvrdiť rozhodujúce skutočnosti o porušení alebo ohrození jeho subjektívneho práva (ide o povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia, ktoré spočíva na žalobcovi, žalovaný sa v spore len bráni tým, že uvádza na svoju obranu tvrdenia, ktoré, samozrejme, závisia od tvrdení, ktoré uviedol žalobca); označiť, a ak je to možné, aj predložiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia (v danom prípade ide o dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno). Ak žalobca neoznačí alebo nepredloží relevantné dôkazy, ktoré podporujú jeho tvrdenia, súd v zásade nemusí z vlastnej iniciatívy vyhľadávať a predkladať dôkazy, a rozhodne spor na základe tých dôkazov, ktoré mu predložia sporové strany. V rámci únieového práva bol princíp preneseného dôkazného bremena vygenerovaný Súdnym dvorom Európskej únie podľa jeho judikatúry ako princíp, ktorý odráža potrebu efektívneho uplatňovania princípu rovnosti. Potreba preneseného dôkazného bremena vychádza z charakteru antidiskriminačných sporov, predovšetkým z toho, že diskriminácia sa len zriedka deje otvorene, väčšinou o nej neexistujú priame dôkazy a žalobca spravidla nedisponuje dostatkom informácií, ktorými by mohol bez akýchkoľvek pochybností preukázať existenciu diskriminácie, resp. porušenia zásady na rovnaké zaobchádzanie. Princíp preneseného dôkazného bremena bol po etablovaní v judikatúre Súdného dvora Európskej únie premietnutý do osobitnej smernice - smernica Rady 97/80/ES z 15. decembra 1997 o dôkaznom bremene v prípadoch diskriminácie na základe pohlavia, neskôr bol tento princíp zakotvený aj v neskorších antidiskriminačných smerniciach č. 2000/43/ES, č. 2000/78/ES, č. 2002/73/ES, č. 2006/54/ES. Prenesenie dôkazného bremena na štát v prípade

antidiskriminačných sporov bolo potvrdené aj rozhodovacou praxou Súdneho dvora Európskej únie napr. vo veci L./99 M. C. proti Bank der österreichischen Postsparkasse AG, alebo vo veci C-109/88 Faglige Voldgiftsret proti Dánsku, v ktorých vyslovil, že osoba, ktorá tvrdí, že bola diskriminovaná, musí najprv doložiť skutočnosť, na základe ktorých možno usudzovať, že došlo k diskriminácii. Posúdenie skutočností, z ktorých možno usudzovať, že došlo k diskriminácii, je záležitosťou vnútroštátnych súdnych orgánov v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou, avšak žalovaný musí preukázať, že rozdielne zaobchádzanie zodpovedalo skutočnej potrebe konania a bolo primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného záujmu (m. m. vec C-171/88 Ingrid Rinner-Kühn proti FWW Spezial- Gebäudereinigung GmbH & Co. KG.). V antidiskriminačných sporoch slovenský zákonodarca transponovaním európskych antidiskriminačných smerníc obrátil dôkazné bremeno a vo väčšej miere ním zaťažil žalovaného.“ (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 112/2021 z 28.3.2023).

24. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia vo vzťahu k označeniu diskriminačného prvku, keď sám nevedel označiť diskriminačný dôvod (arg. vyjadrenie žalobcu z 19.3.2023 na čl. 45 spisu: „Nie je mi jasné, že či na základe pohlavia, pôvodu, národnosti, rasy, náboženstva alebo akých dôvodov mi nie je jasné.“). Preto v tejto časti k obráteniu dôkazného bremena na žalovaného nemohlo dôjsť, keďže žalobca súdu nielen že nedoložil, ale ani netvrdil žiadne skutočnosť, na základe ktorých možno usudzovať, že došlo k diskriminácii. Sám nevedel identifikovať dôvod, podľa ktorého malo dôjsť k diskriminácii.

25. Odmietnutie prijatia za člena občianskeho združenia nie je samo o sebe diskrimináciou, ale uplatnenie zásady spolkovej autonómie, čo sa aj stalo v súdnej veci. Neprijatie žalobcu za člena žalovanému nevykazuje znaky diskriminácie, keďže diskriminačné konanie žalovaného nielenže neplynie z listinných dôkazov, ale ani samotný žalobca nevedel uviesť dôvod, pre ktorý by mal byť diskriminovaný.

26. Antidiskriminačný zákon však zakazuje aj nerovné zaobchádzanie, ktoré žalobca rovnako namietal, preto sa súd zaoberal aj týmito žalobnými námietkami. V zmysle § 3 ods. 2 AZ sa zásada rovnakého zaobchádzania uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovených osobitným zákonom. Žiaden osobitný zákon neupravuje právo na prebratie doručovanej zásielky. Tomu záveru svedčí napokon to, že zákon o poštových službách s takouto možnosťou ráta (neprevzatie zásielky v odbernej lehote) a následne s touto právne významnou skutočnosťou zákon v niektorých prípadoch (ak je napr. obsahom zásielky prejav vôle v zmysle § 45 ods. 1 OZ) spája právne následky, napr. fikcia doručenia

27. Neprevzatie zásielky v odbernej lehote je právom predpokladaný postup, kedy zásielky nemožno dodať adresátovi. Preto podľa názoru súdu samotné neprevzatie zásielky v odbernej lehote nie je diskriminačné ani nevykazuje znaky nerovného zaobchádzania. Ani v tomto smere žalobca neunesol bremeno tvrdenia ohľadom diskriminačného prvku, keďže neuviedol skutočnosť, na základe ktorých možno usudzovať, že došlo k diskriminácii. Preto ani v tejto časti nedošlo k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného, aby preukázal, že nediskriminoval žalobcu neprevzatím jeho zásielky v odbernej lehote.

28. Žalobca prejavil snahu stať sa členom žalovaného, a to nielen písomnou prihláškou, ale aj prostredníctvom e-mailov. Ako už bolo vyššie uvedené, stať sa členom združenia nie je nárokovateľné a žalovaný nemá povinnosť prijať konkrétneho jednotlivca za svojho člena.

29. Z emailovej komunikácie vyplynulo, že dňa 22.12.2022 o 7:21 sa žalobca u žalovaného dopytoval o podmienkach prijatia uchádzačov, ktorý mu tieto podmienky tieto podmienky v čase o 13:11 ozrejmil s tým, že aktívny nábor nových členov počas zimných prázdnin nebeží. Bolo mu oznámené, že by bolo vhodné dohodnúť sa na termíne niekedy v mesiaci január 2023 a zastaviť sa s dcérou alebo synom na stretnutí niektorej z družín podľa veku detí. Zároveň mu bolo oznámené, že s prihlásením nie je extra problém, deti si to párkrát odskúšajú a následne sa vypíše prihláška a zaplatí členský poplatok vo výške 102 eur. Až následná emailová komunikácia vyvolaná žalobcom viedla k záveru o vybavení prihlášky žalobcu s negatívnym stanoviskom voči jeho prijatiu za člena skautov ako dospelé osoby (poukaz na nahliadnutie do knihy napísanej žalobcom, spôsob komunikácie, nepreukázanie úprimnosti a dôvodov stať sa vo veku žalobcu členom organizácie venujúcej sa deťom a mládeži). Ako však už bolo viackrát naznačené, neprijatie osoby za člena združenia je zákonom dovolený výkon práva združovania.

30. Uvedeného zodpovedá aj právna úprava antidiskriminačného zákona, a to § 4 ods. 2 AZ. Vyššie citované ustanovenia § 4 ods. 2 špecificky upravuje, že sa antidiskriminačný zákon nevzťahuje na oblasť združovacieho práva, napríklad v občianskych združeniach alebo v politických stranách, ako aj na právo zakladať odborové organizácie (A., I., N. D., A. C., E. F., E. O.: Antidiskriminačný zákon. Komentár. Wolters Kluwer, Bratislava, 2017 s. 46).

31. V tomto smere rovnako súd poukazuje na ods. 4 preambuly smernice 200/43/ES z 29.6.2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod cit.: „Je dôležité dodržiavať tieto základné práva a slobody vrátane práva slobody združovania; je rovnako dôležité v súvislosti s prístupom k tovaru a službám a ich poskytovaní dodržiavať ochranu súkromného a rodinného života a úkony vykonávané v tejto súvislosti.“

32. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazov výsluchom strán sporu a svedkom E. z dôvodu, že ich výsluch nepovažoval za nevyhnutný, keďže listinné dôkazy dali súdu dostatočný podklad na rozhodnutie, pričom vykonanie týchto dôkazov by nebolo spôsobilé zmeniť skutkový stav veci a priviesť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. Prijatie alebo neprijatie osoby za člena združenia je vecou spolkovvej autonómie, preto pre posúdenie tejto otázky nie je potrebný výsluch strán sporu ani navrhovaného svedka, rovnako vykonanie dôkazov vo vzťahu k prijatým a neprijatým prihláškam za posledných 48 mesiacov. Rovnako v konaní bolo nesporné, že žalobca zaslal prihlášku prostredníctvom pošty a túto si žalovaný neprevzal v odbernej lehote, preto ani vo vzťahu k tejto otázke by vykonanie týchto dôkazov bolo nadbytočné.

33. Žalobca neuviedol, ktorým diskriminačným prvkom malo byť konanie žalovaného motivované a zároveň tiež nepredložil súdu žiaden dôkaz, z ktorých by bolo možné dôvodne usudzovať, že žalovaný sa k nemu správal tak, že tým porušil zásadu rovnakého zaobchádzania v zmysle antidiskriminačného zákona, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, preto mu voči neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.